

[Ove Hansen.]

hr. Thisted Knudsens udtalelser således, at man gerne vil have de stigende udgifter, som kommunerne har påtaget sig ved de forhøjede tjenestemandslønninger, udredet af de personlige skatter alene; det samme gælder udgifterne til skolebyggeriet, i det hele taget den kommunale anlægsvirksomhed. Jeg tror, at mange sognekommuner her i landet og også mange sognerådsformænd, der tilhører venstre, ville være i en vanskelig situation, hvis vi slækkede for meget på vore ejendomsskatter. Der er jo mange landmænd her i landet — det ved vi alle — som ikke svarer ret meget i personlig skat, og nu vil man altså gerne give dem yderligere en lettelse i ejendomsskatterne.

Når man drøfter hele dette problem om, hvorvidt vi skal ligne vore skatter på fast ejendom eller på personlig indkomst, så jeg meget gerne, at venstre, og det gælder også for det konservative folkepartis vedkommende, fortalte folk den virkelige sandhed, nemlig at hver krone, man letter ejendomsskatterne med, skal overføres til de personlige skatter. Der er ikke tale om en egentlig skattelettelse; der er kun tale om en overføring til de personlige skatter. Og man burde egentlig gå videre og samtidig oplyse, at de, der er ejere af store ejendomme, formentlig får en skattelettelse, medens de, der er ejere af mindre ejendomme, næppe får nogen lettelse, måske snarere en større byrde, og at endelig de, der slet ingen ejendom har, i hvert fald kan være sikre på at få en større skattestigning.

Den ærede ordfører for forslagsstillerne sagde i sin fremsættelsestale bl. a., at ejendomsskatterne navnlig rammer landbrugsejendommene og dermed landbrugsproduktionen. Er det nu rigtigt? Landbrugsejendomme, der virkelig er rene landbrugsejendomme, vurderes i reglen lavt, ikke alene hvad jorden angår, men også hvad ejendommens bygninger angår; det er vist meget sjældent, at vurderingssummen når ejendommens værdi i handel og vandel. Bliver en ejendom derimod genstand for en eller flere handler, hvorunder salgsprisen langt overstiger vurderingssummen, vil ejendommen naturligvis få en stigning i vurderingssummen, men så er det handlerne, der har fremkaldt den høje vurdering.

Ejendomsskatterne er en prioritet, som samfundet har i jorden, og fjernes denne prioritet eller lettes den betydeligt, er der for mig ingen tvivl om, at ejendommen vil stige betydeligt i pris til stor skade for landbruget.

Det ærede medlem hr. Thisted Knudsen nævner, at jordværdierne beskattes 3 gange, nemlig til sognekommunen, til amtskommunen og til staten. Det er naturligvis rigtigt, at en ejendom i en sognekommune er genstand for beskatning 3 gange, men noget tilsvarende gælder jo også for de personlige skatters vedkommende. Ganske vist svares der ikke personlig skat til amtskommunen, men til gengæld er den skat, der svares til staten af indkomsten, betydelig større.

Hvor meget en sognekommune vil udskrive på fast ejendom, afgør de kommunale myndigheder selv, men jeg forstår de ærede medlemmers forslag således, at man ikke har stor tillid til det kommunale selvstyre og derfor vil have lagt loft over forholdet mellem grundskyldpromillen og skatteprocenten, med andre ord: man vil give det kommunale selvstyre spændetroje på.

I det lovforslag, som venstre og de konservative med det ærede medlem hr. Thisted Knudsen som ordfører fremsatte i det høje ting i 1957, gik man endog så vidt, at man foreslog, at grundskyldpromillen højst måtte være 3 gange skatteprocenten. Jeg går ud fra, at det forslag, vi her har til behandling, er udtryk for, at man har indset, at forslaget af 1957 var for hårdt at byde det kommunale selvstyre.

Jeg tror, man skal være varsom med at fastsætte et bestemt forhold mellem grundskyldpromillen og skatteprocenten. Uensartetheden kommunerne imellem, deres forskelligheder i struktur o. s. v. gør det meget vanskeligt at foretage en afgrænsning. Dertil kommer jo, at det i høj grad er et indgreb i det kommunale selvstyre. Skal der lægges et loft, må det i hvert fald lægges så højt, at det ikke bringer vanskeligheder i sognekommunerne. Det ville sikkert ikke være godt for kommunerne, dersom det ærede medlem hr. Thisted Knudsen skulle bestemme loftshøjden.

Skatterne til amtskommunen kom det ærede medlem også ind på, så derfor er